

بسم الله الرحمن الرحيم

امارت اسلامی افغانستان

وزارت ارشاد، حج و اوقاف

ریاست ارشاد و انسجام مساجد

موضوع خطابت روز جمعه

و تقریر و بیان تحریر شده که به تمام خطباء مرکز و ولایات

به هر دو زبان ملی کشور (دري و پشتو) ارسال میگردد

۲۲/ محرم الحرام ۱۴۴۷ هـ، ق موافق ۲۷/ سرطان ۱۴۰۴ هـ، ش

پرهیز از دوستی و مجالست با فاسقان و بدکاران لازم و ضروری است

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمداً يوافي نعمه وعطاياه، وأشهد ألا إله إلا الله وحده لا شريك له ولا معبود بحق سواه، وأشهد أن نبينا و سيدنا محمداً عبده ورسوله ونبيه و صفيّه و مجتباّه، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه، صلاةً دائمةً ما انفلق صبحٌ وأشرق ضياءٌ، أما بعد: قال الله سبحانه وتعالى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) [التوبة: (۱۱۹)]

حضر محترم و شنوندگان گرامی!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

شنوندگان محترم! در خطبه‌ی جمعه‌ی گذشته، درباره‌ی فواید و آثار دنیوی و اخروی دوستی با نیکان و صالحان معلوماتی را با شما شریک کردیم.

امروز موضوع سخنرانی و بیان ما درباره‌ی ضرورت دوری گزیدن از دوستی با فاسقان و بدکرداران است. الله جل جلاله فرموده است که من دو راه مختلف ایجاد کرده‌ام: یکی راه هدایت است و دیگری راه گمراهی. و به انسان اختیار داده‌ام که یا راه هدایت را برگزیند یا راه گمراهی را انتخاب کند. الله جل جلاله فرموده است: (وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ) [البلد: ۱۰] ترجمه: و به او راه خیر و شر را نشان دادیم.

عبدالله بن عباس رضی الله عنهما درباره تفسیر (النَّجْدَيْنِ) فرموده است: الهدى والضلالة. تفسیر الطبری (۲۴/ ۴۳۸) یعنی آن دو راه، راه هدایت و راه گمراهی‌اند.

در روایتی دیگر از عبدالله بن عباس رضی الله عنهما نقل شده که وی درباره معنای این آیه فرموده است: ما راه خیر و شر را به او نشان داده‌ایم. میان این دو معنا تعارضی نیست، زیرا خیر بخشی از هدایت است و شر بخشی از گمراهی.

همچنین، در دنیا اسباب فراوانی برای گمراهی وجود دارد که یکی از این اسباب، دوستی و همنشینی با فاسقان و بدکرداران است. همان طور که انسان در دوستی با نیکان و صالحان به هدایت و راه راست می‌رسد، به همان صورت، در دوستی با فاسقان و بدکرداران، دچار گمراهی می‌شود و از راه راست منحرف می‌گردد و تحت تأثیر آنان قرار گرفته، سرانجام در زمره آنان محسوب می‌شود.

برادران عزیز! دوری گزیدن از نشستن، همنشینی و دوستی با فاسقان و بدکرداران امری ضروری است؛ چرا که در نشست و برخاست با آنان و در گذراندن زندگی مشترک با چنین افرادی، به عقیده، دین و اخلاق مسلمان آسیب بزرگی می‌رسد. به‌طور معمول، مجالس فاسقان و بدکرداران خالی از فسق و فجور، کارها و سخنان حرام و ناروا، اخلاق و صفات ناپسند نیست، و این رفتارها به‌مرور زمان به انسان سرایت می‌کنند و با گذشت زمان، عادات، اعتقادات، اخلاق و رفتارهای انسان صالح و نیکوکار نیز شبیه به فاسقان می‌گردد.

بناً، خود و فرزندان تان را از دوستی با فاسقان و بدکرداران حفظ کنید؛ زیرا دوری از دوستی با فاسقان و بدعملان بسیار ضروری است تا دین و اخلاق ما فاسد نشود. الله جل جلاله فرموده است: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا) [التحریم: ۶]

ترجمه: ای کسانی‌که ایمان آورده اید خودتان و خانواده تان را از آتشی حفظ کنید که هیزمش مردم و سنگ‌ها خواهد بود.

توضیح و تشریح: دوستی با فاسقان و بدکرداران سبب آتش دوزخ می‌گردد، زیرا آنان کارهای فسق و گناه انجام می‌دهند، و کسی که با آنان دوستی می‌ورزد، او نیز مرتکب گناه می‌شود، که فرجام آن آتش دوزخ است.

امام أبو حفص ابن عادل رحمه الله در تفسیر این آیه می‌فرماید: خودتان را از فسق و از دوستی با کسانی که آتش برای شان آماده شده است، حفظ کنید. اللباب فی علوم الکتاب (۲۰۸/۱۹)

در روز قیامت، دوزخی خواهد گفت که من در دنیا دوستی داشتم که مرا گمراه ساخت: (قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ) [الصافات: ۵۱]

ترجمه: گوینده ای از آنان می‌گوید البته من همنشینی داشتم.

توضیح: در آخرت، دوزخی خواهد گفت: من به سبب دوست بدکردارم و به سبب آن کسی که به آخرت ایمان نداشت و با تمسخر به من می‌گفت: آیا تو نیز از آن گروهی هستی که به این سخن ایمان دارند که وقتی خاک شدیم، دوباره زنده خواهیم شد، دچار دوزخ شدم؟

امام طبری رحمه الله می‌فرماید: این شخص همان دوستی از میان انسان‌هاست که در دنیا همراه او بوده است. تفسیر الطبری (۴۵/۲۱)

در زبان عربی، شعری است:

عَنِ الْمَرْءِ لَا تَسْأَلُ وَأَبْصِرْ قَرِينَهُ ... إِنَّ الْقَرِينَ بِالْمُقَارِنِ مُقْتَدٍ

ترجمه: از شخص چیزی نپرس، بلکه به دوست او نگاه کن؛ زیرا انسان از دوستش پیروی می‌کند. به همین دلیل است که الله تعالی از نشستن با فاسقان و بدکرداران نهی کرده است.

الله جل جلاله می‌فرماید: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَفْعَدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا) [النساء: ۱۴۰]

ترجمه: البته الله بر شما در قرآن این حکم را نازل کرده است که چون شنیدید که آیات الله مورد کفر و تمسخر قرار می‌گیرد پس با آنان منشینید، در مجالس شان شرکت نکنید تا آنان به سخن دیگری شروع کنند و گر نه شما هم در کفر و استهزاء مثل آنها خواهید بود، البته الله جل جلاله همه منافقین و کفار را در دوزخ یکجا جمع می‌کند.

توضیح و تشریح: علماء فرموده‌اند: هرگاه در مجلسی شنیده شود که به آیات، احکام الهی یا به رسول الله صلی الله علیه و سلم تمسخر و یا به آن اعتراض می‌شود، مسلمان باید از آن جلوگیری کند، و اگر قادر به جلوگیری نیست، باید از آن مجلس برخیزد و در چنین مجالسی شرکت نکند.

بعضی از مفسرین گفته‌اند: کسانی که در دین مسخره و شوخی می‌کنند، نشستن با آنان حرام است، خواه در آن لحظه به دین تمسخر کنند یا نه؛ زیرا آنان فاسق و بدکردارند، و همنشینی با چنین افرادی حرام است.

امام طبری رحمه الله در تفسیر این آیه نوشته است: "وفي هذه الآية، الدلالة الواضحة على النهي عن مجالسة أهل الباطل من كل نوع، من المبتدعة والفسقة، عند خوضهم في باطلهم." تفسیر الطبري بتحقيق شاکر (۳۲۱/۹)

ترجمه: در این آیه، دلیل روشنی است بر نهی از همنشینی با اهل باطل از هر نوعی که باشند، مانند بدعت‌گذاران، فاسقان (کسانیکه عقیده اهل سنت والجماعت را ندارند) هنگام اشتغالشان به باطل.

امام ابو وائل که از تابعین بزرگوار است، می‌فرماید: شخصی در مجلسی سخنی دروغین می‌گوید تا مردم را بخنداند، اما الله تعالی بر همه‌شان خشم می‌گیرد.

وقتی این سخن را به ابراهیم نخعی رحمه الله گفتند، او گفت: ابو وائل راست گفته؛ آیا در کتاب خدا نیامده است: (فلا تقعدوا معهم حتی یخوضوا فی حدیث غیره) الطبري (۳۲۱/۹)

در بخشی از این آیه، الله تعالی فرموده است: (إنکم إذا مثلهم) اگر با چنین کسانی در مجلس بنشینید، در گناه مانند آنان خواهید شد.

امام ابو اللیث سمرقندی می‌فرماید: در این آیه دلیل است که کسی که در مجلس گناه می‌نشیند و از منکر نهی نمی‌کند، او نیز در آن گناه شریک محسوب می‌شود. اگر دیگران از گناه باز نمی‌دارند، بر او واجب است که از آن مجلس برخیزد تا مشمول این آیه قرار نگیرد. بحر العلوم، للسمرقندي (۳۷۴/۱)

در زمان حضرت عمر بن عبدالعزیز رحمه الله، گروهی به جرم نوشیدن شراب دستگیر شدند و او آنان را تازیانه زد.

کسی گفت: در این مجلس یک روزه‌دار هم حضور داشت. حضرت عمر بن عبدالعزیز رحمه الله این آیه را تلاوت کرد: (فلا تقعدوا معهم حتی یخوضوا فی حدیث غیره إنکم إذا مثلهم).

در روایتی دیگر آمده است که حضرت عمر بن عبدالعزیز رحمه الله فرمود: (ابدؤوا به) یعنی از همان روزه دار شروع کنید. تفسیر الطبري بتحقيق شاکر (۳۲۱/۹)

مراد حضرت عمر بن عبدالعزیز رحمه الله این است که دوستی با فاسقان به گونه‌ای است که گویی انسان نیز در زمره فاسقان قرار می‌گیرد.

امام قرطبی در تفسیر آیه مبارکه (إنکم إذا مثلهم) نوشته است: یعنی رضایت داشتن به معصیت، خود معصیت است. از همین رو، در عقوبت گناه، هم گنهکار و هم کسی که به آن راضی است، گرفتار خواهند شد.

در این آیه، دلیل روشنی بر دوری گزیدن از مردم گناهکار وجود دارد... زیرا کسی که از مجالس فاسقان پرهیز نمی‌کند، در حقیقت به کارهای آنان راضی است، و رضایت به کفر، کفر است؛ زیرا الله تعالی فرموده است: (إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ) تفسیر القرطبی (۴۱۸/۵) در آیه مبارکه دیگری، الله تعالی می‌فرماید: (وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ) [هود: ۱۱۳]

ترجمه: و به سوی ظالمان، مشرکان متمایل نشوید که آتش دوزخ بر شما خواهد رسید.

توضیح تشریح: "رُکون" به میل پیدا کردن به چیزی از روی محبت گفته می‌شود؛ اما مراد از آن، پیروی و اطاعت از ظالمان، مشرکان، بدکرداران و گناهکاران، و نشستن در مجالس آنان و دوستی با ایشان است.

در آیه‌ی بالا، مراد از "ظالمان"، مشرکان یا گناهکاران هستند.

امام قرطبی رحمه الله می‌گوید که قول صحیح این است که واژه‌ی "ظلموا" در آیه عام است. مشرکان و تمام گناهکاران را شامل می‌شود.

و این آیه مبارکه دلالت دارد بر ترک و دوری از اهل کفر و اهل معصیت؛ زیرا دوستی با آنان یا کفر است و یا معصیت، و دوستی هم معمولاً به سبب محبت حاصل می‌شود. تفسیر القرطبی (۱۰۸/۹)

امام ابو حیان اندلسی رحمه الله می‌گوید: نهی موجود در این آیه، شامل تمایل به خواسته‌های نفسانی این مردم می‌شود، و شامل هم‌نشینی با آنان، دوستی، شرکت در مجالس شان، دیدار شان، مدهانه و نرمی در برابر شان، اظهار رضایت به اعمال شان، شبیه شدن به آنان، و پوشیدن لباس همانند آنان نیز می‌شود. تفسیر البحر المحیط - (۲۲۴/۵)

امام ابن حبان بستی رحمه الله می‌فرماید: (العاقل لا يصاحب الأشرار لأن صحبة صاحب السوء قطعة من النار) روضة العقلاء (ص: ۱۰۱)

ترجمه: انسان عاقل هرگز با اشرار دوستی نمی‌کند؛ زیرا دوستی با شخص بدکردار، پاره‌ای از آتش است.

خود داری کردن از دوستی با چنین افرادی ضروری است؛ زیرا در روز قیامت، آنان دشمنان یکدیگر خواهند بود.

الله تعالی می‌فرماید: (الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ) [الزخرف: ۶۷]

ترجمه: دوستان در آن روز دشمنان یکدیگر میشوند. مگر پرهیزگاران. (که دوستی شان باقی می‌ماند).

توضیح و تشریح: در قیامت، هنگامی که کافران، مشرکان، فاسقان و بدکرداران پایان کار خود را ببینند، تمامی دوستان صمیمی - به جز پرهیزگاران - دشمن یکدیگر خواهند شد، یکدیگر را ملامت خواهند کرد و از هم بیزار می‌شوند.

امام ابواللیث سمرقندی رحمه الله نوشته است: امام مجاهد می‌گوید: کسانی که در دنیا در نافرمانی الله تعالی با هم دوستی داشتند، در روز قیامت دشمنان یکدیگر خواهند بود، مگر موحدان. بحر العلوم - (۲۵۰/۳)

پس شایسته است که ما با مؤمنان و پرهیزگاران دوستی کنیم، و از دوستی با فاسقان و بدکرداران پرهیز نماییم، تا مبادا در آخرت از اعمال خود پشیمان شویم.

کسی که به مجالس فاسقان و بدکرداران می‌رود و با این کار به دل خود آرامش می‌دهد، یا سخنان آنان را شیرین و خوب می‌یابد، یا اعمال شان را تأیید می‌کند، یا دیگران را نیز به آن دعوت می‌دهد - مانند تأیید اطلاعات نشر شده از آنان در رسانه‌های اجتماعی امروزی و امثال آن - در حقیقت، این کار مخالفت با اسلام و شریعت است.

امام غزالی رحمه الله در شروط دوستی می گوید: یکی از شرایط دوستی این است که آن شخص فاسق نباشد که به فسق خود ادامه دهد. در دوستی با فاسق هیچ خیری نیست؛ زیرا کسی که از خدا می ترسد، بر گناه کبیره پافشاری نمی کند، و کسی که از خدا نمی ترسد، بیم هلاکت او می رود.

دوستی با فاسقان و بدکرداران زیان های فراوان فردی و اجتماعی دارد، که پرهیز از آنها ضروری است.

۱- دوستی با فاسقان و بدکرداران، عقیده تو را ضعیف و دینت را سست می گرداند؛ زیرا در مجالس و سخنان فاسقان و بدکرداران، سخنانی وجود دارد که باعث تضعیف ایمان انسان می گردد.

از حضرت حذیفه رضی الله عنه روایت است که میگفت: (الرَّجُلُ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَصِيرُ بِهَا مُنَافِقًا وَإِنِّي لَأَسْمَعُهَا مِنْ أَحَدِكُمْ الْيَوْمَ فِي الْمَجْلِسِ عَشْرَ مَرَّاتٍ) مسند أحمد (۳۸/۳۱۲)

ترجمه: شخصی در زمان پیامبر صلی الله علیه وسلم کلمه ای را به زبان می آورد که با همان کلمه، در زمره منافقین قرار می گرفت، ولی من امروز همان کلمه را از برخی از شما در یک مجلس، ده بار می شنوم!

۲- فاسقان و بدکرداران تلاش می کنند تا تو را نیز مانند خود بسازند و در محرمات و منکرات داخل کنند.

از حضرت علی کرم الله وجهه نقل است که فرمود: با فاسق برادری نکن؛ زیرا فاسق، کارهای خود را برایت زیبا جلوه می دهد و دوست دارد که تو نیز مانند او باشی، و زشت ترین خصلت ها را برایت زیبا جلوه خواهد داد. رفت و آمد فاسق نزد تو، و رفتنش از مجلس تو، برای تو ننگ و عار است... با دروغ گو دوستی نکن؛ زیرا زندگی با او هیچ سودی ندارد، حرف تو را به دیگران می رساند و سخن دیگران را برایت می آورد. المجالسة وجواهر العلم، للدينوري (۴/۲۲۵)

۳- کسی که با فاسقان و بدکرداران دوستی می ورزد و در مجالس آنان شرکت می کند، تحت تأثیر اعمال و سخنان شان قرار می گیرد و اگر پیش تر نسبت به کارهای ناروا و غیرشرعی نفرت و مخالفت داشت، در اثر این دوستی آن حس در وجودش تضعیف می گردد، گناهان بزرگ برایش کوچک جلوه می کنند و ممکن است روزی در آن گرفتار شود.

در حدیث شریف آمده است: عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ - سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ الْخَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَةٌ ». وَأَحْيَانًا يَقُولُ « مُشْتَبِهَةٌ ». « وَسَاضِرُّبُ لَكُمْ فِي ذَلِكَ مَثَلًا إِنَّ اللَّهَ حَمَى حِمًى وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَا حَرَّمَ وَإِنَّهُ مَنْ يَرَعَ حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُخَالِطَهُ وَإِنَّهُ مَنْ يُخَالِطِ الرِّبَّةَ يُوشِكُ أَنْ يَجْسُرَ ». سنن أبي داود- (۳/۲۴۷)

ترجمه: از نعمان بن بشیر رضی الله عنه روایت است که گفت: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمودند: یقیناً حلال هم آشکار است و حرام هم آشکار است و در بین حلال و حرام بعضی کارهای است که مشکوک اند، یعنی حکم آن بر هر کس واضح نیست و گاهی می فرمود: « مُشْتَبِهَةٌ » سپس فرمود: من در این باره مثالی برایتان می زنم: یقیناً الله تعالی بعضی جاها را ممنوع قرار داده است، از وارد شدن دیگران، و یقیناً جاهاى ممنوعه الله تعالی همانا چیز های است که الله تعالی حرام گردانیده است. یقیناً کسی که حیواناتش را در نزدیکی آن بچراند، زود است که به درون آن وارد شود؛ و کسی که با امور مشکوک سروکار پیدا کند، ممکن است به انجام آن جرأت پیدا کند. سنن ابی داود (۳/۲۴۷)

عبدالله بن مسعود رضی الله عنه می فرماید: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذَبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ) صحيح البخارى (۱۶/۴۴)

ترجمه: مؤمن گناهان خود را چنان می بیند که گویی زیر کوهی نشسته و می ترسد که آن بر سرش فرو افتد، اما فاجر گناهانش را چنان می بیند که گویی مگسی از کنار بینی اش گذشته است.

از انس رضی الله عنه روایت است: (إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدْقُ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ إِنَّ كُنَّا لَنَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمُؤَبَّاتِ) صحیح البخاری (۳۲۳/۱۶)

ترجمه: شما اعمالی را انجام می دهید که در چشمان تان از مو هم نازک تر است، در حالی که ما در زمان پیامبر صلی الله علیه وسلم آنها را از هلاک کننده ها می شمردیم.

امام غزالی رحمه الله می فرماید: از دوستی با فاسق پرهیز کن! زیرا دیدن مداوم گناهان و فسق، زشتی گناه را از دلت می زداید و انجامش را برایت آسان می کند. به همین دلیل است که گناه غیبت در نظر برخی آسان شده، زیرا با آن انس گرفته اند. [بداية الهداية، للغزالي]

۴- دوستی با فاسقان و بدکرداران پُل ارتباطی است با سایر فاسقان و بدکاران.

برخی از فاسقان نسبت به دیگران در فسق و گناه افراطی ترند. بنابر این، دوستی با فاسقان ضعیف، مقدمه ای می شود برای پیوند با فاسقان سنگین کار. مثل کسی که با مصرف کنندگان نسوار یا چرس دوستی کند و خود نیز معتاد شود، سپس روزی به کسانی نزدیک می شود که هروئین یا مواد مخدر قوی تر مصرف می کنند و خود نیز بدان مبتلا می شود.

۵- کسی که با فاسقان و بدکرداران دوستی کند، از دوستی با نیکان و صالحان محروم می گردد؛ زیرا کسی که در دام شیطان افتاد، رهایی از آن و بازگشت به راه راست و همراهی با نیکان، کاری دشوار است مگر اینکه الله تعالی او را توفیق دهد.

۶- در دوستی با فاسقان و بدکرداران، انسان در گناه و جرم واقع می شود؛ زیرا در مجالس آنان سخن چینی، غیبت، دروغ، ناسزا، زنا و امثال آن یافت می شود، و کسی که در این دوستی ها ادامه دهد، روزی به انجام این گناهان نیز روی خواهد آورد. این امر با تجربه و مشاهده ثابت شده است.

۷- دوستی با فاسقان و بدکرداران، مسلمان را از نماز و انجام واجبات بازمی دارد.

۸- در مجالست با فاسقان و بدکرداران، وقت مسلمان ضایع می شود؛ زیرا مجالس آنان بی فایده بوده و شب و روز را به کارهای عبث و بی نتیجه سپری می کنند.

۹- کسی که با فاسقان و بدکرداران دوستی دارد و با آنان نشست و برخاست می کند، در نظر دیگران نیز فاسق جلوه می کند، هرچند که خود انسان صالحی باشد. از همین جهت لقمان حکیم رحمه الله به فرزند خود گفت: (يَا بُنَيَّ مَنْ يَصْحَبِ السُّوءَ لَمْ يَسْلَمْ، وَمَنْ يَدْخُلْ مَدْخَلَ السُّوءِ يُتَّهِمُ). تنبيه الغافلين، للسمرقندي (ص: ۲۱۶)

ترجمه: ای فرزند من! کسیکه با بدکاران دوستی میکند هیچ وقت سالم باقی نمی ماند و کسیکه در جاهای اعمال بد داخل شود به او تهمت کرده میشود.

وقفني الله واياكم لما يحبه ويرضاه

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.